

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z powództwa A. P.

przeciwko Państwowemu Gospodarstwu Leśnemu Lasy Państwowe - Nadleśnictwo G.

o nagrodę jubileuszową,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych w dniu 6 listopada 2019 r.,

skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 22 czerwca 2018 r., sygn. akt IV Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z 22 czerwca 2018 r. oddalił apelację powoda A.P. od wyroku Sądu Rejonowego w G. z 30 stycznia 2018 r., który oddalił jego powództwo o nagrodę jubileuszową skierowane do pozwanego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – Nadleśnictwo w G.. Powód po zatrudnieniu u pozwanego przebywał na zasiłku dla bezrobotnych i potem podjął ponownie zatrudnienie u pozwanego. 35 lat zatrudnienia łącznie z okresem zasiłku dla bezrobotnych minęło w okresie pobierania przezeń tego zasiłku. Z tej przyczyny Sąd Rejonowy stwierdził, że pozwany zasadnie odmówił powodowi nagrody jubileuszowej. Sąd Okręgowy potwierdził prawidłowość rozstrzygnięcia w świetle

regulacji Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, które dotyczą jedynie pracowników. Powód na datę uprawnienia do otrzymania nagrody nie był pracownikiem pozwanego.

W skardze kasacyjnej powód zarzucił naruszenie prawa materialnego przez niewłaściwą wykładnię: 1) art. 79 ust. 1 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i rynku pracy w związku z art. 291 § 1 k.p., polegającą na przyjęciu, że okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych wlicza się do czasu niezbędnego do nabywania uprawnień pracowniczych, ale już nie (do) ich zachowania, podczas gdy właściwa interpretacja prowadzi do wniosku, że czas ten winien umożliwić również późniejszą realizację roszczeń nabytych w tym okresie; 2) art. 79 ust. 1 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. w związku z § 33 Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe polegającą na przyjęciu, że powód nie nabył prawa do nagrody jubileuszowej wobec upływu niezbędnego w tym celu okresu w czasie, kiedy nie był pracownikiem pozwanego, podczas gdy właściwa interpretacja wymienionych przepisów prowadzi do wniosku, że skoro zgodnie z art. 79 ust. 1 okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych wlicza się do czasu niezbędnego celem nabywania lub zachowania uprawnień pracowniczych, a jednocześnie PUZP poza upływem stosownego okresu nie przewiduje innych warunków nabycia prawa do nagrody, to powód takie prawo nabył, a jedynie związane z tym roszczenie o jego wypłatę pozostawało niejako zawieszone do czasu powrotu przez niego do zatrudnienia u pozwanego, które nastąpiło przed okresem przedawnienia wynikającym z art. 291 § 1 k.p., wobec czego może być skutecznie dochodzone.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał „na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a mianowicie czy skoro okres lat pracy niezbędnych celem otrzymania nagrody jubileuszowej upłynął powodowi w czasie pobierania przez niego zasiłku dla bezrobotnych – stanowiącego zgodnie z przepisami obowiązującego prawa okres wyliczalny do nabywania uprawnień pracowniczych – to również prawo do nagrody jubileuszowej nabył on w tym czasie, czy też pozostał on zawieszony do czasu powrotu do zatrudnienia, oraz czy skoro okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych wlicza się

do czasu niezbędnego do czasu nabywania uprawnień pracowniczych, to służy on również możliwości ich zachowywania, poprzez umożliwienie późniejszej realizacji roszczeń nabytych w tym okresie, przy uwzględnieniu okoliczności, że zgodnie z art. 291 k.p. prawo do nagrody jubileuszowej przedawnia się po upływie 3 lat od dnia jej wymagalności”.

Pozwany wniosk o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Skarżący błędnie zakłada, że podstawa kasacyjna (*„W związku z powyższymi zarzutami...”*) składa się na podstawę przedsądu. Podstawy kasacyjne stanowią odrębną część skargi kasacyjnej i podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu jej do rozpoznania. Oznacza to, że nie zastępują podstawy przedsądu ani jej uzasadnienia i dlatego skarżący we wniosku powinien samodzielnie (odrębnie od podstawy kasacyjnej) wskazać i wykazać zasadną podstawę przedsądu (art. 398³ § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c. oraz art. 398⁹ § 1 k.p.c. w związku z art. 398⁴ § 2 k.p.c.). Odnosi się to również do podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż znaczenie ma dopiero aż oczywista zasadność skargi kasacyjnej. Brak jest tego we wniosku. Natomiast istotne zagadnienie prawne to problem jurystycznie doniosły i o uniwersalnym znaczeniu, dlatego nie może być redukowany do zwykłej wykładni i stosowania prawa w konkretnej sprawie.

We wniosku (w skardze) nie jest kwestionowany stan faktyczny na którym oparto zaskarżony wyrok (art. 398¹³ § 2 k.p.c.). Wątpliwości nie budzi również powszechna regulacja z art. 79 ust. 1 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i rynku pracy, pozwalająca zaliczyć okres zasiłku dla bezrobotnych do okresu uprawniającego do nagrody jubileuszowej. Skoro zalicza się ten okres do lat przepracowanych uprawniających do nagrody jubileuszowej, to 35 lat minęło, gdy skarżący nie pozostawał w zatrudnieniu. Zasadą jest, że prawo do nagrody

jubileuszowej nabywa pracownik, który w czasie zatrudnienia spełni przesłankę posiadania odpowiedniego stażu pracy (por. wyroki Sądu Najwyższego: z 21 grudnia 2004 r., I PK 114/04 i z 20 maja 2011 r., II PK 288/10). Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe nie odstępował od tej reguły (§ 33). Co najmniej pośrednio potwierdza ją sam skarżący, wskazując w drugim zarzucie skargi, że *„prawo nabył, a jedynie związane z tym roszczenie o jego wypłatę pozostawało niejako zawieszone do czasu powrotu przez niego do zatrudnienia”*. Nie jest to uprawnione, gdyż nie ma instytucji zawieszenia wypłaty do czasu powrotu do zatrudnienia w wskazanym PUZP. Przeciwnie, nagrodę wypłaca się w dniu upływu okresu uprawniającego do jej otrzymania i według zasad obowiązujących w tym dniu (§ 33 ust. 1 i 3). Zawieszenia nie przewiduje również art. 79 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i rynku pracy. Wykracza to ponad potrzebę argumentacji, gdyż Sąd powszechny rozstrzygnął, iż powód nie nabył nagrody jubileuszowej, skoro nie pozostawał w zatrudnieniu. Nie ma znaczenia odwołanie się do art. 291 § 1 k.p., albowiem przepis ten nie miał w ogóle zastosowania. Reguluje przedawnienie roszczeń wymagalnych, a nie tych, które nie powstały w czasie stosunku pracy z pozwanym prawodawcą.

Powód nie przedstawił istotnego zagadnienia prawnego i nie ma podstaw do oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, dlatego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., zważając na wcześniejsze stosowanie tej regulacji przez Sądy powszechne w tej sprawie, a na etapie przedsądu ze względu na wynik dotychczasowego postępowania i niepowodzenie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, którego przyczyny były łatwo zauważalne, co trafnie ocenił pozwany w odpowiedzi na skargę kasacyjną.

as